

Նայ գաղափար մը ստանալ թէ որչափ
ահաւոր երևոյթ ունի այս յիշատակա-
րանը, բաւական է ըսել որ Յիսուս
մանկան գլուխը միայն՝ 2200 ֆունդ կը
կշռէ: Այս յաղթ արձանը իր բարձր
գաղաթէն՝ բոլոր Գաղղիոյ վրայ կը նայի,
և անոր համար ալ իրաւամք՝ Գաղղիոյ
Նողը Տամ անունը կը կրէ:

ԿԱՐԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

ԲԱՐԻՈՔ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ

(Տես Երես 306)

Մեծատան մը տան ուսուցիչը

Այն ատենէն սկսեալ՝ երբ իշխանը իր
բարեյիշատակ կողակցին գերեզմանին
անձամք այցելութեան գնաց, օր աւուր
վրայ դէպ՚ի աղէկը կը զիմէր. և քահա-
նային խրատուն հետեւով՝ բացօթեայ
տեղեր կ'անցընէր ժամանակը, որով լե-
րանց զովութիւնը անտառաց և հովտաց
առողջարար հոտը իրեն շատ օգուտ կ'ը-
նէին: Առաջուան պէս սկսաւ նորէն սի-
րած զրօսանկը ի գործ գնել. քահանայն
ալ շատ անգամ՝ անոր ընկեր կ'ըլլար,
բայց այն շրջագայութեանց մէջ եթէ կա-
րելի ըլլար դիտող ըլլալ անոնց՝ յայտնի
կրնար կարդացուիլ քահանային զիմաց
վրայ՝ օր կ'ուզէր և կը ջանար իշխանին
բան մը զուրցել բայց չհամարձակելով
ինք զինքը կը բռնէր, զգալով որ իր ըսե-
լու բանը շահաւէտ ընելու ժամանակը
չէր եկած:

Դրացի կալուածատէր մը, որուն հետ
սերտ բարեկամ էր մեր իշխանը, օր մը
իրեն քաղաքավարական նամակ մը գրե-
լով՝ կը ծանուցանէր թէ քանի մը ամ-
սէ ի վեր տունը ուսուցիչ մը առեր էր
տղոց համար, օր այնպիսի հանճարա-
ւոր տաղանդի տէր էր, և անանկ բնա-
կան կերպով կը վարուէր տղոց հետ՝ որ
խաղալով հետերնին՝ անոնց ամեն բան
կ'ուսուցանէր. ուստի և կը յորդորէր

զինքը որ իր աղայքն ալ այս վարժապե-
տին խաւրէ:

Այս բանիս հաճելով մեր իշխանը
իսկոյն հաւանութիւն տուաւ. և խօսք
զրին մէջերնին որ վարժապետը շաբաթ
մը կալուածատիրով տղոցմով իշխա-
նին տունը դայ, և վոփոխակի շաբաթ
մըն ալ իշխանին տղայքն անոր տունը
երթան. և այս կարգը շարունակ պա-
հուի: Երկու բարեկամաց ալ ունեցած
ձիոց ու կառաց զիւրութիւնը, ամեն օ-
գու անբարեխառնութեանց գժուարու-
թիւններու դարման էր: Ուստի և աղայքն
ալ ըստ այսմպայմանի, մերթ հոս մերթ
հոն ուսման ընթացքնին անվրէպ կը
կատարէին:

Սակայն ժողովրդապետը շատ չէր
ախորժած որ իշխանը դրացի բարեկա-
մին նամակ գրելէն առաջ՝ իրեն չէր
հարցուցած ուսուցչին որպիսութիւ-
նը, ուստի և մարդավարութեան ան-
տեղի բան մը չընելու համար՝ չէր ու-
զեր կանխել ճշմարիտը զուրցել: Թէ-
պէտ և տղայքը կարդալ, գրել, հաշուել
կը սորվէին, սակայն քրիստոնէավայել
կրթութիւն չին առներ՝ որուն վրայ
չէր անդրադառնար իշխանը, տեսնելով
որ ամբողջ քրիստոնէական վարդապե-
տութիւնը՝ ի բերան կը սորվին: Այլ քա-
հանայն ուրիշ խորին կերպով մտածելով
գոհ չէր ըլլար. վասն զի երբեմն տղայ-
քը քննելու ժամանակ անոնց տուած
պատասխանէն կը չափէր թէ ուսուցչին
կերպը շատ պակասաւոր է. անոր ջան-
քը միայն տղոց միաքը սրելն ըլլալով՝
անոնց սիրտը, օր հոգւոյն պարտէզն է,
կորդ անմշակ կը թողուր: Ասիկայ իշ-
խանին հասկըցնելը և զինքը հաւանու-
թեան բերելը շատ գժուար կ'երեար քա-
հանային, մանաւանդ որ վարժապետն
իշխանին սիրտը բովանդակ իրեն գրա-
ւած էր: Սակայն կը խորհէր թէ օր մը
յարմար ատենը կու գայ. վասն զի փորձ
ըլլալով գիտէր թէ գործ մը լաւագոյն
կերպով ընելու համար՝ պէտք չէ փու-
թալ, որով կը լուէր երբ իշխանը զուսու-
ցիչը գովելէն չէր կշտանար: Քահանային
լութիւնը ժամանակաւ արթնութեան

բերաւ զիշխանը . և երբ օր մը զբօսանաց պատճառաւ առաւօտանց դուրս գացեր էր քահանային հետ քայլելու , սկսաւ անբաւ գովեստներ բարդել վարժապետին վրայօք . բայց անիկայ բերանը չէր բանար և ոչ իսկ հաւանութեան նշան կու տար : Ան ատեն հարցուց իշխանը .

— Արդեօք վարժապետին կերպին վրայ գանգատ մ'ունիս :

— Ուստի շարժած կ'ընես ինծի այս հարցմունքը , ըստ քահանայն զարմանքով և սրտի ուրախութեամբ :

Քահանային խօսքին վրայ քիչ մը դժկամակելով՝ ըստ իշխանը .

— Ուրեմն ինչ կը նշանակէ այն , որ երբ ես հայրական սրտիս ուրախութիւնը կը յայտնեմ , դու միշտ լուռ կը կենաս :

— Ներէ , տէր իշխան , բոլորովին սխալ է դատաստանդ , ժապելով պատասխանեց քահանայն , վասն զի խոհեմութեամբ լուռ կենալէն չիհետեիր որ ես անոր կերպին վրայ համարմունք չունիմ . տղոց կրթութեան համար մէկը մէկ ոճ կը բռնէ միւսը այլ ոճ . բայց այս այլ և այլ տեսակ կրթութիւնք միջավայրի մը վրայ կը յենուն , ինչուան նոյն միջոցը պէտք է սպասեմ . ասոր համար ժամանակէն առաջ վճիռ տալէն կը վախնամ այն մարդուն՝ զոր հեռուանց տեսեր եմ և երբեք բռնած եղանակին վրայ չեմ խօսած հետք :

— Եթէ հաճիս , սիրելի բարեկամ , կրնաս անոր հետ այսօր երես առ երես ծանօթանալ . ուստի եկուր վար երթանք ծովակին ափունքը , և անտի նաւակով ինչուան դուրս ցըցուած ժայռին մօտ . հոն քառորդէ մը կը հասնինք իմ բարեկամիս տունը : Այսօր օդը մաքուր է , ծովակը հայլիի պէս ջինջ և երկինքը բնաւ ամապ չերևար :

— Քու պատուական հրաւէրդ սիրով կ'ընդունիմ , և շատ կ'ուրախանամ որ այս առթով վարժապետը ճանչնալով , ես ալ քեղի հետ պիտի գովեմ զանիկայ :

իսկոյն ճափին քովը իջնալով վայելու տնակի մը դուռը զարկին , նաւա-

կավար աղքատ Եկիտիոսը դուրս ելաւ . աղաչեցին անոր որ դրամնին առնելով զիրենք զիմացի ժայռը տանի : Կորովի ծերը տեսնելով զքահանայն և զիշխանը՝ մեծ յարգանքը սպիտակափայլ գլուխը բացաւ և փութաց կատարել անոնց խնդիրը . երկուքն ալ նաւակին մէջ նստան , և ծեր Եկիտիոսը թիակը ձեռքն առնելով սկսաւ քաշել ջրոյն հոսմանը հակառակ , այնպէս ուժով որ կը ստիպութիւր մարդ կարծել թէ ծերութիւնը անոր գլխոյն մազերը միայն ճերմը կցուցեր էր , իսկ ուժը կարող չէր եղած տկարացընել :

Իշխանը կնոջը մահուրնէն ետքը այս առաջին անգամ էր որ լճին վրայ ճամբորդութիւն կ'ընէր , որուն չորս դին լի էին գեղեցիկ տեսարաններ . ամեն մասնաւոր տեղուանք կը յիշեցընէին իրեն այն երջանիկ օրերը՝ զորոնք կողակըցին հետ Ալպեանց գեղեցկութիւնքը դիտելու անցուցեր էր : Քահանայն արթնութեան մէջ երազող իշխանին թոյլ կու տար ընկզմել խոր մոտածութեանցը մէջ . իսկ ինքը ծեր Եկիտիոսին հետ ձկնորսութեան վրայ կը խօսէր , և ուրիշ այն տեսակ նիւթոց վրայ՝ որոց միամիտ ձկնորս մը կրնար պատասխանել , որուն անմեղ նայեցուածը միայն կը վկայէր Աստուծոյ պարգևածին գոհութիւնը :

Վերջապէս հասան ժայռին քով , և ծանծաղ տեղէ մը աւազին վրայ մօտեցը նելով նաւակը , քահանայն ու իշխանը դուրս ելան , պատուիրելով Եկիտիոսին որ կէսօրէն ետքը նորէն զառնայ : Օդը անտանելի տաք ըլլալով երկու բարեկամիք կ'ուրախանային որ ճամբանին խիտ կաղամախեաց անտառի մը միջէն կ'ընէին . գլխարկնին հանեցին , որպէս զի ճակատնին քաղցր զովութիւնը վայելէ . և մաքուր վտակէ մը , որ կաթի պէս սպիտակ աւազին վրայէն կը սահէր , ջուր խմելով , կամաց կամաց դէպ 'ի մուերիմ կալուածատիրով տունը գնացին , որուն պատուհանքը արեուն լցոյսը ցոլացնելով , տերեւոց միջէն աստեղաց պէս կը փայլէին : Տանտէրը պատըշգա-

Այն տեսնալով զիրենք բարե տուաւ, յետոյ իսկոյն վար իշնելով պարտէղը հրաւիրեց. վասն զի տուն երթալու համար հարկ էր պարտիղէն անցնիլ: Տղայքը ուրախութեամբ ցատկելով դիմացնին եկան վարժապետին հետ որ հոն շուքի մը տակ տղոց դաս կու տար:

Այս կեանքիս մէջ յաճախ կը պատահի, որ մարդիկ անգամ մը միայն տեսնելով մէկ մը, անոր վրայ կամբարե կամական սէր կը կապեն և կամբնական խորշում մը կը զգան առանց պատճառը ըմբռնել կարենալու: Երբ քահանայն առաջին անգամ տեսեր էր վարժապետը՝ անհաճոյ երևցեր էր իրեն. հիմա ալ նոյնպէս անոր երևոյթը աւելի աղէկ տպաւրութիւն մը չըրաւ վրայն. ուստի կը հարկադրէր անոր հետ զգուշութեամբ վարուելու՝ որ քաղաքավարական ձեւրով կը պատուէր զինքը:

— Խնդրեմ, ըսէ ինծի, տղոցս վրայ գոհ ես, հարցուց իշխանը վարժապետին, նախ զրացի բարեկամին հետ տեսնուելով և ձեռքը թոթվելով:

— Շատ գոհ եմ, տէր իմ, պատասխանեց վարժապետը, (որ դեռ երիտասարդ ըլլալով՝ պճնազարդ զգեստ մը հազեր էր,) կէս մէջքովը ծոելով և թեներուն ծայրի զարդը մատերուն ծայրովը շտկելով: Տղոց գիրը, կ'ըսէր, օր աւուր վրայ կ'աղէկնայ, ձեռքերնին կը վարժի, երթալով իրենց ալ հեշտ ու սիրելի կ'ըլլայ. զրավարժութիւննին աղէկ բացուեր է, և խուաբանական հաշիւներ ընելու առաջուան պէս դժուարութիւնն չեն քաշեր. միայն բերնուց դժուարաւ կը սորվին. բայց ես չեմ վախնար, այլ կը յուսամ որ շատ կը թութեամբ օր մը այն ալ կը զիւրանայ իրենց:

— Փութա՛, բայց զգուշաւոր եղիր:

Այս խօսքին վրայ, որ քահանայն աւելի իրեն համար կ'ըսէր քան թէ վարժապետին, կը ծիծաղէր վարժապետը ըսելով.

— Այդ բանը յիրաւի հին յարգելի տուակ մըն է, բայց հիմա մեր ատենը չիզօրեր. վասն զի հիմա տղայքը կայծա-

կի պէս յառաջ կը մղեն գիտութեանց ետեէն հասնելու. ուստի մտաց սրութիւնը շատ հարկաւոր է: Որպէս զի իմ աշակերտքս ուրիշ տաղանդաւոր տղոցմէ վար չիմնան, ինչպէս իրենց ծնողքն ալ նոյն փոյթը կը ցուցընեն, իրենց մայրենի լեզուին հետ կը սորվեցընեմ գաղղիերէնն ալ, և քիչ ատենէն լատիներէն ալ պիտի սկսիմ, որովհետեւ լեզուագիտութիւնը բանալի է ամեն գիտութեանց:

— Ուրեմն իմ կարծիքս շատ տարբեր է քուկինէդ, ըսաւ քահանայն տըխուր գէմքով. վասն զի ըստ ճշմարիտ կարծեացս, Աստուծոյ երկիւղը իմաստութեան ծագմանը բանալին է, նա միայն բարի վարուց հիմը կը զնէ. վասն զի ով չիգիտեր թէ քան զամեն չարչարագոյն է մեզքը. նա միայն իմաստութեան սկիզբը կ'ուսուցանէ, զոր անխրտիր ամենքը կրնան ուսանիլ: Իմ ըսածօքրիստոնէից գիտութիւնն է. և ամեն լուսաւորութիւն մտաց՝ որ այս գիտութենէն օտար է, ըստ իմ տեսութեան շատ վտանգաւոր է: Ով որ ապահով ու զենայ բնակիլ, յարգոյ ուսուցիչ, պէտք է ամուր չէնք չինէ, և ամուր չէնք աղէկ հիմն կը պահանջէ. իսկ ամեն ուսմանց հիման հաստատուն վէմը կրօնքը կը զնէ: Ուր կրօնք կայ՝ հոն ամեն գիտութիւնք կ'ուռճանան կը ծաղկին. իսկ կրօնք չեղած տեղեր՝ գիտութիւնք շատ անգամ մարդկութեան վրայ անէծք ու պատիժ կը բերեն:

— Ո՞վ Աստուած, ինչ կը լսեմ. մի կարծեր թէ ես կրօնից ուսմունքը կ'արհամարհեմ. Աստուած պահէ. ահա աշակերտքս ապացոյց ըլլան քեզի, որոնք քրիստոնէական վարդապետութիւնը աղէկ գիտեն 'ի բերան: ...

Քահանայն անոր խօսքը կտրելով ըսաւ.

— Այս, աղէկ գիտեն 'ի բերան, ես ալ կը վկայեմ, վասն զի առաջուց տունը փորձեր եմ զիրենք. բայց այս բաւական ըլլալու համար դեռ շատ բանի կարօտ է: Ուստի եթէ քու փոյթդ այն է որ տղայքը պարզ վերացեալ կերպով

կրօնից վարդապետութիւնը գիտնան՝ տուած ուսմունքը պակասաւոր է. վասն զի քրիստոնէական կրօնքը գործնական առաքինութիւն կը պահանջէ. ինչպէս բժշկականութեան վերացեալ ուսման ամեն մէկ մասը գործնականին հետ կապուած է, նոյնպէս իմանալու է հաւատոյ գիտութիւնն ալ. և ինչպէս որ բժշկականութեան գլխաւոր նպատակն է առողջ պահել մարմինը, նոյնպէս ալ հաւատոյ վարդապետութեան ուսմանը դիտումն է կրթել՝ լուսաւորել զհոգին՝ առողջ և երջանիկ պահելու համար զայն։ Հաւատոյ վարդապետութեան հետ պէտք է ուսուցանել նաև եկեղեցական օրինաց զԱստուած պատուեն։...

— Յարդելի տէր, ըսաւ վարժապետը քահանային խօսքը կտրելով, եթէ ես ամեն բան ուզածիդ պէս ընէի, աշակերտքս ինչուան հիմա կրօնքէ զատ ուրիշ բան պիտի չխորվէին. իմ պարտքս աղէկ կերպով կատարեր եմ, և տղոց ծնողքն ալ շատ գոհ են վրաս։

— Իրաւունք ունիս, վարժապետ, ըսաւ տանտէրը՝ որ հիւր իշխանին հետ ծառին կոթընած լուռ նստեր էր, քահանային յանդիմանական խրատուն տժգոհութիւն ցուցընելով։ ինչպէս որ մէյ մը կացինը զարնելով անկարելի է հաստ ծառին բունը կտրել, նոյնպէս ալ շատ տեսակ ուսմունք մէկէն չսորվուիր։

— Ստոյդ խօսեցար, ըսաւ քահանայն ժպտելով, թէպէտ և այն խօսքովդ ինձի հակառակ ելլել կ'ուզես. բայց խնդրեմ անկեղծ պատասխան տուր. երբոր դու որոշեցիր այս տունը շինել, արդեօք նախ և առաջ մտածեցիր գորգերը, որ հիմա սենեակներդ կը զարդարեն, որոնք դեռ չէին շինուած, նոյնպէս ալ անտարակոյս չէիր մտածած դեռ անպատճաստ սենեկաց կահ կարասիք դնել, թոնիր, վարագոյր, պատուհաններուն ապակիները, սանդուխին զարդերը, և այլն։ Բայց հաւանական է որ նախ ջրհոր մը փորել տուիր, որպէս զի գործաւորք

անկէ ջուր քաշեն իրենց պիտոյիցը և ըլլուելու շէնքին համար, յետոյ հողոյն տակը հաստատուն հիմն դնել տալ և անոր վրայ պատ շարել։ Եթէ այսպէս ընել չտայիր, այլ փութայիր շուտով տունդ զարդարել՝ շմտածելով անոր հիման ամրութեան վրայ, իրաւցնէ ինչուան հիմա տունդ կը կործանէր։ Ահաւասիկ այս է տղոց կրթութեան ճըշգրիտ օրինակը. վասն զի եթէ տղոց սըրտին մէջ կրօնքը հաստատուն հիմն չունենայ, ան ատեն հոգին ալ մարմնոյն մէջ միշտ վտանգաց մէջ կը բնակի. երբոր միխթարութեան կարօտի, ուր պիտի գտնայ զայն։

— Շատ գեղեցիկ կը խօսիս, ըսաւ վարժապետը, բայց բոլորն ալ քու պաշտօնիդ յարմար բաներ են։

Այսպէս զուրցելու ատեն մէկ կողմանէ վարդի թուփերէն վարդ մը կը կտրէր, և ձեռքը բոնած խաղալով անոր տերեները կը փետակը, յայտնելով իր տհաճութիւնը քահանային խօսակցութեանը վրայ։ Տան իշխանը իմանալով զայն, և տգիտութեամբ չկարենալով ուսեալ քահանային վայելուչ պատասխան մը տալ, բարձրաձայն ծիծաղով մը ըսաւ։

— Աշխարհիս վրայ հրաշալի բաներ ալ կը գտուին, թրժուրներէ թիթեռնիկներ կը ձևանան. և ինչպէս ամեն մէկ թիթեռնիկ տարբեր գոյն ունի, նոյնպէս ալ մարդիկ իրենց մէջ տեսակ տեսակ կարծիք ունին. ես քու խօսքերդ կը գովեմ. բայց շատ գոհ եմ վարժապետին ըրածին ալ, վասն զի չեմ կրնար համոզուիլ թէ ինչու մեր տղայք միայն սուրբ կրթութիւն պիտի առնուն, մինչդեռ այլք իրենց տղոցը վրայ խնամք չեն տանիր։

— Ահա այս է աշխարհիս թշուառութեան էական պատճառը, վասն զի որչափ շատ ուսանին մարդիկ առանց իրենց գործքը սորվածնուն հետ համաձայնելու, այնչափ աւելի հետզհետէ գէշ կ'ըլլան։

Քահանայն այս բառերը քիչ մը դառն արտաբերեց։ Խակ տանտէրն ալ՝ ձեռքերը արևելեան բարեւ տալու ոճով

Կուրծքը դրած՝ ուսերը շարժելով ըստ։

— Յարգոյ տէր, մեք երկուքնիս կարող չենք բոլոր աշխարհքը լաւ վիճակի հասցընել. մարդուս զմարդկութիւն կը թելու ջանքը գովելի է՝ բայց միշտ անօդուտ։ Երթանք երթանք, սեղանի նշան տուին. մէկդի թողոնք հիմա աշխարհիս պատշաճ սեպուած բոլոր դարմանները, և սեղանին տուածէն քիչ մը զօրացնենք զմեղ։ Տէր իշխան և յարգելի տէր, կը յուսամ որ արժանի կը համարիք իմ հրաւէրս ընդունելու. մանաւանդ որ այսօր ինձի փափագելի է ձեզի հետ զուարճութեամբ օրս անցնել։

Այսպէս ըսելով հիւրընկալ իշխանը անցաւ երկու մեծարոյ հիւրերուն մէջը և զանոնք թեոցը մէջ առնելով տարաւ խօսակցելով գէպ ՚ի տուն. և ուսուցչին պատուիրեց որ ինքն ալ տղոց հետ շուտով վեր գայ։ Քահանային խօսակցութիւնը հիւրընկալ իշխանին վրայ ամենին ազգեցութիւն չէին ըրած, իսկ ընդհակառակն ուսուցչին մեծ տպաւորութիւն ձգեր էին։ Նոյն իսկ քահանային մտերիմ իշխանը, որ հաստատուն կը փափաքէր տղոց քրիստոնէավայել կը թութեանը, սակայն կը կարծէր թէ քահանային իր բարի նախանձաւորութեանը մէջ չափը անցուցած էր։ Սեղանին վրայ տանտէր իշխանը մեծ ուրախութիւն կը ցուցընէր, և ամեն նոր համեղ կերակուր մը սեղանին վրայ գալու ատեն թողութիւն կը խնդրէր սեղանոյն պարզութեանը համար, ըսելով։

— Բոլորովին տարբեր պատրաստութիւն կը տեսնայի եթէ առաջուց գուշակէի թէ այսօր պատիւ պիտի ունենամ ձեր այցելութիւնը ընդունելու։

Այս սնապարծ խօսքերը քահանային անախորժ կու գային և ձանձրութիւն կը բերէին վրան։ Քահանային վարժապետին հետ ըրած վարմունքը կը յայտնէին անոր վրայ գէշ համարումն ունենալը։ Իսկ վարժապետն ալ տղոց հետ խօսակցելով կը ջանար անոնց սիրտը շահիլ, և փոխանակ մեծանձնութեամբ

իրեն ձգելու զանոնք, անմտաբար անոնց ըրածին կը հետևէր, քահանային պատկառելի ներկայութիւնը բանի տեղ չզնելով՝ որ միայն իր բարւոյն համար խրատեր է զանիկայ. բայց ինքը՝ իբնէ հպարտ ըլլալով զայն խրատը նախատինք կը համարէր։ Քահանայն ալ անոր ամեն ըրածը ուշադրութեամբ դիտելով ու կշռելով, միտքը զրաւ հաստատուն որ ալ չժողովու իր բարեկամին տղայքը երկայն ատեն անոր կը թութեանը տակ։

Տղոց աղէկ դաստիարակութեանը համար ըլլալի փոփոխութիւնը փութացընելը լաւ չէր համարեր. վասն զի արդարախոհ անձ մը ըլլալով ամեն բանի նախատես կ'ըլլար առաջուց։ Իր նպատակը միայն տղոց բարոյական օգուտն էր. բայց նաև կերպ մը կը մտածէր վարժապետին սիրտն ալ չվշտացնելու. անոր համար Աստուծոյ օգնականութիւնը և օրհնութիւնը միշտ կը խնդրէր՝ գիտնալով որ առանց Աստուծոյ միջնորդութեանը անպտուղ կ'ըլլայ իր վաստակը։

Կը շարունակուի։

ԿԱԼԿԱԹԱՑԻ ԶՐԿԻՐՆԵՐԸ

Անոնք որ Հնդկաստան ջրկրի օգտակար արհեստը կ'ընեն պինեշտի պարսիկ անուամբ կը կոչուին։ Ինչպէս բոլոր այն ժողովուրդք՝ որ բացարձակապէս ընդեղէններով կը սնանին և շատ քիչ անգամ ոգելից ըմպելիքներ կը խմեն՝ այսպէս Հնդիկք ալ մեծապէս փոյթ ունին մաքուր զուտ ու զով ջուր ունենալու։ Այն տակառները՝ որոնց մէջ Հնդիկք ջուրը կը կրեն՝ քաշէր կը կուին. սակայն պատկերս ներկայացնող ջրկիրը՝ մորթէ տիկ մը կը գործածէ այս բանիս, որմէն մահմետական ըլլալը կ'իմացուի։ Շատերը այս տիկերը իրենց կոնակը շալկած կը կրեն ու ջուրը ածան կը վաճառեն. այքը ասոր հակառակ՝ առջիններէն աւելի ճոխ, տիկը՝ ե-